

İBDA - İNŞA

“İbda: Yoktan ve bir anda yaratmak.

İnşa: Safha safha, tedricen yaratmak. Mevcut varlıklardan, yeni varlıklar yaratmak.”

HER ŞEY BİR ANDA YARATILSAYDI..

Bu âlemin ve onda yaratılan bütün canlıların geçirdikleri her bir safha, ayrı bir İlâhî fiildir. Kâinat bir anda yaratılsaydı, geçirdiği safhalar da bire incek ve birçok esmâ tecelli etmeyecekti. Şöyle ki:

Cenâb-ı Hak, bir ağacın bütün özelliklerini bir çekirdek içinde, Üstadın ifadesiyle, manevî kader kalemiiyle yazıyor. Bu ayrı bir fiil, ayrı bir mucizedir. Sonra, o çekirdeği açıyor. Bu da yine farklı bir fiildir. O çekirdeği büyütüp geliştiriyor. Böyle daha nice farklı fiiller icra ederek ağaçtan meyveler çıkarıyor ve her meyvenin içine ağacın bütün plan ve programını yerleştiriyor.

Ağaç bir anda yaratılsaydı bütün bu fiiller yerine, sadece, “yoktan yaratma” fiili icra edilecek ve diğer isimler tecellisiz kalacaktı.

Tavuklar doğrudan yaratılsalardı, ne yumurtadan söz edilirdi, ne civcivden, ne piliçten.

Ağaçlar bir anda yaratılsaydı, çekirdekler de olmazdı, fidanlar da...

Ve insan bir anda yaratılsaydı “bebek, çocuk, genç, ihtiyar, anne, baba ve kardeş” kavramlarından söz edilemezdi.